

Utdrag ur Sathya Sai Babas jultal 1996.

Den här boken (den lilla materialiserade gyllene boken) innehåller ett viktigt meddelande -- att den Ende manifesterar sig i alla. Bara en enda Gud är närvarande i alla. Följ aldrig skiljaktigheter baserade på kroppsliga olikheter. Då finns ingen möjlighet till konflikt. Det är bindningen till kroppen som är ansvarig för stridigheter. Tro aldrig att kroppen är permanent. Kroppen är som en vattenbubbla. Sinnet är som en galen apa. Följ inte sinnet, följ inte kroppen -- följ samvetet. Det är huvudprincipen i den här texten. Vi ska alltså följa samvetet.

I Bharat-kulturen kallas samvetet *Chit*. Det finns tre aspekter *Sat, Chit, Ananda*. Alla tre är inom oss. Vi måste erkänna denna sanning. Vi läser böcker. Vi springer efter alla kända personer, men vi frågar oss inte om de är storheter eller inte. Det finns ingen annan person större än du själv. Men du känner inte din egen sanning. Elefanten känner inte sin egen styrka. Det är därför den underordnar sig mahouten (elefant tämjaren). Du är Gud. Hela universum är inom dig. Allt är inom din förmåga. Det är det som är fri vilja. Fri vilja är inget separat, det är det gudomliga självet, anden. Det -- gudomligheten kallas fri vilja. Vi glömmer denna fundamentala princip. Vi litar på kroppen och sinnet.

Ni kärlekens kroppar, för att nå gudomligheten, för att finna gudomligheten inom oss, om du vill känna dig själv, måste du utveckla ren kärlek. Det är kärlekens band som binder alla. Fastän det finns 250 skolor och avdelningar inom kristendomen, framför de alla Jesus principer. Ännu idag finns män och kvinnor som sprider evangelium. Men det är bara *Prachara* (predikan), det finns ingen *Achara* (praktik). Praktik är mycket viktig.

Du kan predika, men det kommer aldrig att bli permanent. Du kan tala genom att praktisera det du säger. Sann praktik är det fundamentala. När du praktiserar och trivs, kommer andra att följa dig. Du säger en sak och agerar på ett annat sätt, så ingen tror dig. Även om du inte vill tala är praktik tillräckligt. Idag är praktik det mest essentiella.

